

Sygnatura akt VIII C 958/16

%\$VIII/C/958/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa Gminy W.

przeciwko R. K. i D. D. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych R. K. i D. D. (1) na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 7.676,01 zł (siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt sześć złotych jeden grosz) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 5.417,01 zł od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 8 maja 2016 r. i od kwoty 7.676,01 zł od dnia 9 maja 2016 r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego pozwanego;

II. umarza postępowanie w części, tj. co do kwoty 13.227,22 zł wraz z odsetkami od tej kwoty;

III. oddala dalej idące powództwo;

IV. zasądza od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 2.280,15 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego pozwanego.

VIII C 958/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 maja 2016 r. strona powodowa Gmina W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanych in solidum R. K. i D. D. (1) kwoty 21.007,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- kwoty 15.167,57 zł od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu,

- kwoty 21.007,73 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa podała, że pozwani zajmują bez tytułu prawnego lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...). Lokal ten wchodzi w skład zasobu mieszkaniowego gminy. Pozwani są obowiązani do zapłaty na rzecz strony powodowej odszkodowania z tytułu bezumownego korzystania z lokalu w wysokości czynszu, jaki można uzyskać z tytułu najmu przedmiotowego lokalu. Dodatkowo pozwani zobowiązani są do uiszczania opłat z tytułu dostarczania do lokalu mieszkalnego mediów. Należność od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 31 marca 2016 r. wynosi 21.007,73 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 17 maja 2016 roku, wydanym w postępowaniu upominawczym, powództwo uwzględniono w całości (k.14).

W złożonym w dniu 11 lipca 2016 roku sprzeciwie pozwani zaskarżyli nakaz zapłaty w całości i wnieśli o oddalenie powództwa w części, w której nie wzięto pod uwagę kwot egzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko pozwany oraz okresów nie zamieszkiwania przez pozwanego R. K. w przedmiotowym lokalu. Ponadto również P. K. nie mieszkała w tym lokalu już od 2011 r. Nie może więc ponosić odpowiedzialności za zaległości w uiszczaniu należnych stronie powodowej opłat powstałych w tym okresie.

W piśmie z dnia 29 września 2016 r. strona powodowa oświadczyła, iż cofa powództwo co do kwoty 13.227,22 zł ze zrzeczeniem się roszczenia i ostatecznie wnosi o zasądzenie in solidum od pozwanych na rzecz strony powodowej kwoty 7.780,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 5.506,29 zł od dnia 1 kwietnia 2016 r do dnia poprzedzającego dzień wytoczenia powództwa oraz od kwoty 7.780,51 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. D. (1) i R. K. wraz z dziećmi zajmują bez tytułu prawnego lokal mieszkalny należący do zasobu komunalnego Gminy W. mieszczący się przy ul. (...) we W..

Strona powodowa obciążała pozwanych odszkodowaniem w wysokości czynszu, jaki przypadałby na lokal zajmowany przez pozwanych, którego wysokość uzależniona była od powierzchni mieszkania oraz opłatami niezależnymi od właściciela, zależnymi od ilości osób zamieszkujących lokal, których termin płatności przypadał na dziesiąty dzień każdego miesiąca.

Bezsporne

Strona powodowa naliczała wg powyższych zasad opłaty:

- za okres od sierpnia 2009 r. do lutego 2010 r. w wysokości 167,43 zł tytułem czynszu i mediów, w tym kwotę 73,48 zł tytułem czynszu oraz kwotę 93,95 zł tytułem opłaty za media liczonej od czterech osób,
- za okres od marca 2010 r. do lipca 2010 r. w wysokości 173,10 zł tytułem czynszu i mediów, w tym kwotę 73,48 zł tytułem czynszu oraz kwotę 99,62 zł tytułem opłaty za media liczonej od czterech osób,
- za okres od listopada 2014 r. do lutego 2015 r. w wysokości 230,75 zł tytułem czynszu i mediów, w tym kwotę 94,94 zł tytułem czynszu oraz kwotę 135,81 zł tytułem opłaty za media liczonej od pięciu osób,
- za okres od marca 2015 r. do grudnia 2015 r. w wysokości 208,43 zł tytułem czynszu i mediów, w tym kwotę 94,94 zł tytułem czynszu oraz kwotę 113,49 zł tytułem opłaty za media liczonej od czterech osób,
- za styczeń 2016 r. w wysokości 163,79 zł tytułem czynszu i mediów, w tym kwotę 94,94 zł tytułem czynszu oraz kwotę 68,85 zł tytułem opłaty za media liczonej od pięciu osób,
- za luty 2016 r. w wysokości 230,75 zł tytułem czynszu i mediów, w tym kwotę 94,94 zł tytułem czynszu oraz kwotę 135,81 zł tytułem opłaty za media liczonej od pięciu osób,
- za marzec 2016 r. w wysokości 248,63 zł tytułem czynszu i mediów, w tym kwotę 94,94 zł tytułem czynszu oraz kwotę 153,69 zł tytułem opłaty za media liczonej od pięciu osób.

Dowód:

- kartoteka finansowa, k. 3-4,

- akta lokalu, a w nich: zawiadomienia o zmianie opłat niezależnych od wynajmującego z 05-02-2009, 17-12-2009, 03-02-2010, 05-01-2011, 02-02-2011, 14-02-2012, 25-01-2013, 28-01-2013, 17-06-2013, 10-02-2014, zawiadomienia o zmianie czynszu/odszkodowania z 01-04-2009, 04-05-2012, zawiadomienia o wysokości opłat z 11-08-2010, 16-11-2012, 09-03-2015, 19-03-2015, 04-01-2016, 18-01-2016.

W lokalu przy ul. (...) we W. w okresie od sierpnia 2009 r. do 10 listopada 2009 r. zamieszkiwały 4 osoby, tj. D. D. (1) wraz z 3 dziećmi: D., M. i P. K.; w okresie od 11 listopada 2009 r. do sierpnia 2010 r. zamieszkiwało 5 osób (dodatkowo R. K.); w okresie od listopada 2014 r. do lutego 2015 r. zamieszkiwały 4 osoby, gdyż wyprowadziła się P. K.; w okresie od kwietnia 2015 r. do marca 2016 r. zamieszkiwało 5 osób (D. D. (1) urodziła kolejne dziecko).

R. K. w okresie od 6 sierpnia 2007 r. do 10 listopada 2009 r. był pozbawiony wolności i nie przebywał w lokalu przy ul. (...) we W..

Dowód:

- świadectwo zwolnienia, k. 17;
- wniosek o wymeldowanie, k. 18;
- świadectwa pracy, k. 19-21;
- pisma pozwanej D. D. z 02-03-2015 r., k. 24, 25;
- pismo pozwanej D. D. z 28-12-2015 r., k. 28.

Strona powodowa wezwała pozwanego R. K. pismem z dnia 3 marca 2016 r. do zapłaty kwoty 25.871,61 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 3 marca 2016 r. – k. 5.

Strona powodowa w sprawie o sygn. VII Nc 27/14 wytoczyła przeciwko pozwanym powództwo o zapłatę należności z tytułu korzystania z lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) za okres od sierpnia 2010 r. do końca sierpnia 2013 r. i uzyskała prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Następnie w sprawie o sygn. akt VII Nc 2362/15 strona powodowa uzyskała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, mocą którego pozwani mają zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę obejmującą należności za okres od września 2013 r. do października 2014 r.

Dowód:

- dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia, sygn. akt VII Nc 27/14;
- dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia, sygn. akt VII Nc 2362/15.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, po jego częściowym ograniczeniu, zasługiwało na uwzględnienie niemal w całości.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dowodów z dokumentów, zaoferowanych zarówno przez stronę powodową, jak i pozwanych.

Strona powodowa wносиła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanych ostatecznie kwoty 7.780,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 5.506,29 zł od dnia 1 kwietnia 2016 r do dnia poprzedzającego dzień

wytoczenia powództwa oraz od kwoty 7.780,51 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, wskazując, iż na kwotę tę składają się niezapłacone należności z tytułu bezumownego korzystania z przedmiotowego lokalu za okres sierpień 2009- lipiec 2010 r. w kwocie 2.821,05 zł oraz za okres listopad 2014 - marzec 2016 r. w wysokości 2.685,24 zł, a także odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie wymienionych wyżej należności wynoszące na dzień 31.03.2016 r. kwotę 2.274,22 zł.

Pozwani wnieśli o częściowe oddalenie powództwa, podnosząc, iż nie wzięto pod uwagę, iż w okresie od 6 sierpnia 2007 r. do 10 listopada 2009 r. R. K. był pozbawiony wolności i nie przebywał w lokalu przy ul. (...) we W., podobnie P. K. wyprowadziła się w grudniu 2011 r., a więc opłaty naliczane przez stronę powodową, powinny być niższe. Ponadto zarzucili, że nie zostały wzięte pod uwagę spłaty dokonywane przez nich za pośrednictwem Komornika Sądowego.

Bezspornym w sprawie było, że pozwani zamieszkują w spornym lokalu przy ul. (...) we W., jak i to że strona powodowa zawiadamiała pozwanych o każdorazowej zmianie wysokości naliczeń z tytułu bezumownego korzystania z lokalu i wysokości opłat za media. Wynikało to również z zawiadomień o wysokości opłat, znajdujących się w aktach lokalowych.

Strona powodowa dochodziła swojego roszczenia w oparciu o art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie Gminy i o zmianie kodeksu cywilnego, zgodnie z którym osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego.

Odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu, jakie powinien płacić były lokator, któremu nie przysługuje prawo do lokalu zamiennego lub socjalnego z mocy orzeczenia sądu ustawa określa w odniesieniu do wysokości czynszu najmu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu tego lokalu, gdyby mógł nim dysponować (gdyby został opróżniony). Chodzi tu o sytuację hipotetyczną, w której lokal zostaje opróżniony, a właściciel (gmina, inna jednostka samorządowa, Skarb Państwa lub państwowa osoba prawna, towarzystwo budownictwa społecznego, spółdzielnia mieszkaniowa, inny właściciel - osoba fizyczna lub prawna) w uwarunkowaniach prawnych, w jakich funkcjonuje, oraz realiach rynkowych (danej miejscowości, dzielnicy) miałby możliwość wynająć dane mieszkanie. Jak wskazuje się w doktrynie, ponieważ odszkodowanie pełni taką rolę jak czynsz w umowie najmu, stanowi również wynagrodzenie za korzystanie z lokalu przez osobę, która w omawianym przypadku nie jest już do tego uprawniona, a także należy je uiszczać co miesiąc, przyjęć należy, że chodzi tu, podobnie jak w przypadku czynszu, o świadczenie okresowe (tak F. Zoll, M. Olczyk, M. Pecyna Ustawa o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego, Warszawa 2002 r. s. 237). Natomiast termin, w którym powinno być uiszczane, określić należy w ten sam sposób, co w sytuacji, gdy strony nie określiły w umowie najmu terminu płatności czynszu. Zgodnie z art. 669 § 2 kodeksu cywilnego, stosowanym tu w drodze analogii, odszkodowanie powinno być płacone w terminie do dziesiątego dnia każdego miesiąca. Podobnie jak w przypadku czynszu, obowiązek uiszczania odszkodowania obciąża wspólnie wszystkie osoby, które wcześniej można było zakwalifikować jako lokatorów w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

Przenosząc powyższe rozważania na tło rozpoznawanej sprawy uznać należy, że podniesione przez pozwanych zarzuty co do zmniejszenia należnych powodowi opłat za bezumowne korzystanie z lokalu i media, zasługiwały na uwzględnienie jedynie w ograniczonym zakresie. Na wstępie poczynić należy generalną uwagę, iż zarzuty pozwanych dotyczące ilości osób zajmujących przedmiotowy lokal i związanych z tym kosztów, mogły w realiach niniejszej sprawy odnosić się jedynie do opłat niezależnych od właściciela, tj. opłat „za media”, bowiem to ich wysokość warunkowana była ilością osób faktycznie zamieszkujących lokal, odwrotnie niż w przypadku opłat za czynsz, który uzależniony był jedynie od powierzchni zajmowanego lokalu. Pozwani wykazali, iż R. K. nie mieszkał w przedmiotowym lokalu do dnia 11 listopada 2009 r., co jednak zostało przez stronę powodową uwzględnione, gdyż za ten okres opłaty naliczane były za 4 osoby, a w lokalu mieszkała pozwana D. D. (1) wraz z 3 dziećmi: D., M. i P. K.. Brak było podstaw do uwzględnienia zarzutu niezamieszkiwania w przedmiotowym lokalu w tym okresie przez P. K. i ewentualnego obniżenia należnych

opłat z tego tytułu, bowiem jak wynika z twierdzeń samych pozwanych, w przedmiotowym lokalu mieszkała ona do grudnia 2011 r. Od kwietnia 2015 r. w lokalu mieszkała następna osoba, bo pozwana urodziła kolejne dziecko. Pozwała to na przyjęcie, iż lokal ten na przestrzeni lat objętych powództwem zamieszkiwało kolejno: czworo ludzi (pозwana wraz z trójką dzieci) w okresie do 11 listopada 2009 r., kiedy to R. K. został zwolniony z odbywania kary pozbawienia wolności, następnie do grudnia 2011 r. – pięcioro (pозwani z trójką dzieci), w późniejszym czasie aż do marca 2015 r. zamieszkiwały go cztery osoby (bez P. K.), by wreszcie od kwietnia 2015 r. do marca 2016 r. zamieszkiwało w nim pięć osób (pозwani wraz z trójką swoich dzieci). W tym miejscu wskazać należy, iż liczba osób, od których zamieszkiwania w lokalu naliczane były opłaty nie zgadzała się jedynie w okresie od listopada 2014 r. do lutego 2015 r., kiedy to lokal zajmowały 4 osoby, a liczone opłaty jak gdyby zamieszkiwało w nim 5 osób. Ustalenia te pozwoliły na uwzględnienie w tym zakresie zarzutów pozwanych, co obniżyło należność przypadającą stronie powodowej o 89,22 zł według poniższego wyliczenia opłat za media:

- zimna woda: $4,29 \text{ zł} \times 2,4 \text{ m}^3 \times 4 \text{ osoby} = 41,18 \text{ zł}$,

- ścieki: $5,01 \text{ zł} \times 2,4 \text{ m}^3 \times 4 \text{ osoby} = 48,10 \text{ zł}$,

co łącznie stanowiło należną opłatę w kwocie 89,28 zł, a strona powodowa naliczała w tym okresie po 111,60 zł tytułem mediów za miesiąc. Różnica w każdym miesiącu wynosiła 22,31 zł, co za 4 miesiące dało 89,28 zł.

Za zasadne Sąd uznał żądanie strony powodowej w zakresie skapitalizowanych odsetek ustawowych naliczonych od dat wymagalności poszczególnych należności do dnia 31 marca 2016 r., lecz w kwocie niższej niż żądała tego strona powodowa, z uwagi na wykazanie przez nią przysługującego jej roszczenia w niższej wysokości za miesiące: listopada 2014 r. – luty 2015 r. Opłaty należne od pozwanych jako zajmujących lokal bez tytułu prawnego stawały się wymagalne każdorazowo w terminie 10 dnia każdego miesiąca. Skoro zaś pozwana nie uiszczała odszkodowania za bezumowne korzystanie w terminie do dnia 10. każdego kolejnego miesiąca, począwszy od 11 dnia miesiąca znalazła się w opóźnieniu i strona pozwana była uprawniona do naliczenia odsetek od poszczególnych kwot odszkodowania począwszy od dnia 11. każdego miesiąca po myśli art. 481 § 1 k.c. Na podstawie powyższego, zasądzeniu na rzecz strony powodowej z tytułu skapitalizowanych odsetek podlegała kwota 2.259 zł wyliczona w następujący sposób:

- za listopad 2014 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 3.029,48 zł (2.821,05 zł + 208,43 zł); odsetki liczone od kwoty 3.029,48 zł od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia 10 grudnia 2014 r. wyniosły 32,37 zł,

- za grudzień 2014 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 3.237,91 zł; odsetki liczone od kwoty 3.237,91 zł od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia 10 stycznia 2015 r. wyniosły 27,32 zł,

- za styczeń 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 3.446,34 zł; odsetki liczone od kwoty 3.446,34 zł od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia 10 lutego 2015 r. wyniosły 23,42 zł,

- za luty 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 3.654,77 zł; odsetki liczone od kwoty 3.654,77 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 10 marca 2015 r. wyniosły 22,43 zł,

- za marzec 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 3.863,20 zł; odsetki liczone od kwoty 3.863,20 zł od dnia 11 marca 2015 r. do dnia 31 marca 2015 r. wyniosły 17,78 zł,

- w dniu 1 kwietnia 2015 r. nastąpiła wpłata w kwocie 112,05 zł, która pomniejszyła saldo zadłużenia do kwoty 3.751,15 zł, odsetki liczone od kwoty 3.751,15 zł od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 10 kwietnia 2015 r. wyniosły 7,40 zł,

- za kwiecień 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia pomniejszone o wpłatę z 10 kwietnia 2015 r. w kwocie 132,05 zł: 3.827,53 zł; odsetki liczone od kwoty 3.827,53 zł od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia 10 maja 2015 r. wyniosły 25,17 zł,

- za maj 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia pomniejszone o wpłatę z 10 maja 2015 r. w kwocie 112,05 zł: 3.923,91 zł; odsetki liczone od kwoty 3.923,91 zł od dnia 11 maja 2015 r. do dnia 12 maja 2015 r. wyniosły 0,86 zł,

- w dniu 12 maja 2015 r. nastąpiła wpłata w kwocie 20 zł, która pomniejszyła saldo zadłużenia do kwoty 3.903,91 zł, odsetki liczone od kwoty 3.903,91 zł od dnia 13 maja 2015 r. do dnia 10 czerwca 2015 r. wyniosły 24,81 zł,

- za czerwiec 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 4.112,34 zł; odsetki liczone od kwoty 4.112,34 zł od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia 10 lipca 2015 r. wyniosły 27,04 zł,

- za lipiec 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia pomniejszone o korektę w kwocie 586,33 zł: 3.734,44 zł; odsetki liczone od kwoty 3.734,44 zł od dnia 11 lipca 2015 r. do dnia 10 sierpnia 2015 r. wyniosły 25,37 zł,

- za sierpień 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 3.942,87 zł; odsetki liczone od kwoty 3.942,87 zł od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia 10 września 2015 r. wyniosły 26,79 zł,

- za wrzesień 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 4.151,30 zł; odsetki liczone od kwoty 4.151,30 zł od dnia 11 września 2015 r. do dnia 10 października 2015 r. wyniosły 27,30 zł,

- za październik 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia pomniejszone o korektę w kwocie 2,75 zł: 4.356,98 zł; odsetki liczone od kwoty 4.356,98 zł od dnia 11 października 2015 r. do dnia 10 listopada 2015 r. wyniosły 29,60 zł,

- za listopad 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 4.565,41 zł; odsetki liczone od kwoty 4.565,41 zł od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia 10 grudnia 2015 r. wyniosły 30,02 zł,

- za grudzień 2015 r. należna opłata: 208,43 zł, a saldo zadłużenia: 4.773,84 zł; odsetki liczone od kwoty 4.773,84 zł od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia 10 stycznia 2016 r. wyniosły 31,13 zł,

- za styczeń 2016 r. należna opłata: 163,79 zł, a saldo zadłużenia: 4.937,63 zł; odsetki liczone od kwoty 4.937,63 zł od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia 10 lutego 2016 r. wyniosły 28,41 zł,

- za luty 2016 r. należna opłata: 230,75 zł, a saldo zadłużenia: 5.168,38 zł; odsetki liczone od kwoty 5.168,38 zł od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia 10 marca 2016 r. wyniosły 28,74 zł,

- za marzec 2016 r. należna opłata: 248,38 zł, a saldo zadłużenia: 5.417,01 zł; odsetki liczone od kwoty 5.417,01 zł od dnia 11 marca 2016 r. do dnia 31 marca 2016 r. wyniosły 21,82 zł.

Łączna suma odsetek wyniosła **2.259 zł** i złożyły się na nią: odsetki na 31 października 2014 r. w kwocie 1.794,19 zł (zgodnie z kartoteką naliczeń), odsetki od salda zadłużenia na 31 października 2014 r., tj. kwoty 2.821,05 zł liczone od 1 listopada 2014 r. do 10 listopada 2014 r. w kwocie 7,03 zł oraz suma odsetek za okres od 11 listopada 2014 r. do 31 marca 2016 r. według powyższego wyliczenia w kwocie 457,78 zł.

Mając na uwadze, iż - jak to wskazano wyżej, żądanie strony powodowej było zasadne w zakresie kwoty 7.676,01 zł (należność główna i skapitalizowane odsetki), Sąd zasądził odsetki liczone od tej kwoty zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od kwoty 5.417,01 zł od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia poprzedzającego dzień wytoczenia powództwa, tj. 8 maja 2016 r. oraz od kwoty 7.676,01 zł od dnia wytoczenia powództwa, tj. 9 maja 2016 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie w zakresie odsetek znajduje podstawę w art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z uwagi na cofnięcie pozwu w części, tj. co do kwoty 13.227,22 zł, Sąd w oparciu o przepis art. 203 § 1 i 3 w zw. z art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie, jak w punkcie II wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powyższy przepis ustanawia dwie zasady rozstrzygania o kosztach procesu – zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę kosztów niezbędnych i celowych. Zasada odpowiedzialności za wynik procesu oznacza, że strona, która przegrała sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Z kolei z zasady kosztów niezbędnych i celowych wynika, że strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi tylko te poniesione koszty procesu, które były niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Na koszty procesu należne stronie powodowej złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 1.247 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 4.800 zł (zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych). Mając na uwadze, że pozwani ulegli jedynie do kwoty 7.676,01 zł, co stanowiło 36,5% wartości przedmiotu sporu, Sąd zasądził od nich na rzecz strony powodowej kwotę 2.176,92 zł tytułem kosztów procesu (36,5% z 6.047 zł).